

Vier leden van het Iraanse verzet na oneerlijk proces geëxecuteerd

Op 30 en 31 maart 2026 heeft het Iraanse regime vier politieke gevangenen geëxecuteerd in de Ghezel Hesar-gevangenis in Karaj: Ali Akbar Daneshvarkar, Mohammad Taghavi Sangdehi, Pouya Ghobadi en Babak Alipour. Zij waren lid van of gelieerd aan de oppositiegroep People's Mojahedin Organization of Iran (PMOI).

Op maandag 30 maart 2026 werden Ali Akbar Daneshvarkar en Mohammad Taghavi Sangdehi gehangen. Op dinsdag 31 maart 2026 volgden de executies van Babak Alipour en Pouya Ghobadi. De vier mannen waren in 2024 door de Revolutionaire Rechtbank in Teheran ter dood veroordeeld op beschuldiging van gewapende opstand door lidmaatschap van de PMOI. De autoriteiten beschuldigden hen ook van betrokkenheid bij aanvallen in Teheran.

Mensenrechtenorganisaties zoals Iran Human Rights melden dat de processen ronduit oneerlijk waren en niet voldeden aan internationale standaarden. De gevangenen werden maandenlang in eenzame opsluiting gehouden, onderworpen aan fysieke en psychische marteling, en kregen geen toegang tot advocaten. De executies vonden plaats terwijl ze nog in afwachting waren van een definitieve beslissing van het Hooggerechtshof. Families werden niet van tevoren ingelicht over de executies. Twee andere ter dood veroordeelden uit dezelfde zaak, Vahid Bani-Amerian en Abolhassan Montazeri, lopen nog steeds een direct gevaar op executie.

Maryam Rajavi, verkozen voorzitter van de Nationale Raad van het Iraanse Verzet, verklaarde dat de wrede executie van deze leden van de PMOI de angst en wanhoop van het moellah-regime aantoont ten aanzien van de woedende massa en hun steun aan de verzetseenheden en het bevrijdingsleger. Zij riep de Verenigde Naties, haar lidstaten en alle mensenrechtenverdedigers op om deze afschuwelijke misdaden te veroordelen en onmiddellijk actie te ondernemen om de gevangen PMOI-leden en -strijders die ter dood veroordeeld zijn, te redden.

Iran Human Rights waarschuwt al lange tijd dat Iran een stille slachting uitvoert. De massale executies van 1988 lopen het risico op herhaling tenzij de VN haar mandaat gebruikt om de daders te vervolgen op grond van universele jurisdictie en andere toepasselijke internationale mechanismen.